

DISSABTE 29 DE JUNY

18 h – Sales 2 i 3

19,6" – *Punt d'escolta*, 2019. Marina Salvo
Testimoni de Javier García, treballador de TMB. Presentació: *Des de la màquina*

18.30 h – Auditori LAB

A few things I've learned (Algunes coses que he après), 2019. Milagros Bedoya

19 h – Sales 2 i 3

19,6" – *Punt d'escolta*, 2019. Marina Salvo
Testimoni de Camila, filla. Presentació: *Yo sí hablo*

20 h – Pati

952,576 cm³, 2019. Fran Glez

DIUMENGE 30 DE JUNY

18 h – Sales 2 i 3

19,6" – *Punt d'escolta*, 2019. Marina Salvo
Lectura de Marina Salvo d'un fragment del llibre *Hablemos del suicidio*, de Gabriel González

18.30 h – Pati

Melancholia, 2019. Adélaïde Feriot

19.30 h – Sales 2 i 3

19,6" – *Punt d'escolta*, 2019. Marina Salvo
Testimoni d'Isabel Vallès, psicòloga.
Presentació: *Una mirada al suicidio cara a cara*

20 h – Auditori LAB

1+1=3, 2019. Arash Favez

La Virreina Centre de la Imatge
Palau de la Virreina
La Rambla, 99. 08002 Barcelona

Horari: de dimarts a diumenge
i festius, d'11 a 20 h
Entrada gratuïta

barcelona.cat/lavirreina
twitter.com/lavirreinaci
facebook.com/lavirreinaci
instagram.com/lavirreinaci

INSTAL·LACIONS PERMANENTS

Auditori LAB

Fui, 2019. Céline Mathieu
Gelatina translúcida, llançadora, electricitat

Leh-muhn, 2019. Céline Mathieu

Tinta de tatuatge, llimones

Microondas, 2019. Céline Mathieu

Material suau variable, aspiradora,
electricitat

Pati

Assimilació, 2019. Gabriella Torres-Ferrer

No diem pas res de nou si afirmem que els nostres cossos són modelats per les relacions amb el món que ens envolta. Les nostres experiències, les formes d'afinitat comuna amb els altres, els moviments vitals, les normes que ens regulen, la música que escoltem, els llibres que llegim o, fins i tot, els vincles amb la resta de l'univers afecten irremeiablement qui som. Presentació pública dels set projectes del programa de formació pràctica en arts visuals BAR TOOL #2.

RATHER THAN MÁS BIEN QUE EN LLOC DE

Milagros Bedoya Valdivia, Arash Favez,
Adélaïde Feriot, Fran Glez, Céline Mathieu,
Marina Salvo, Gabriella Torres-Ferrer

29 i 30.06.2019

Ajuntament de
Barcelona

[LA VIRREINA]
CENTRE
DE LA IMATGE

No diem pas res de nou si afirmem que els nostres cossos són modelats per les relacions amb el món que ens envolta. Les nostres experiències, les formes d'afinitat comuna amb els altres, els moviments vitals, les normes que ens regulen, la música que escoltem, els llibres que llegim o, fins i tot, els vincles amb la resta de l'univers afecten irremediablment qui som. Els nostres cossos són marcadors metabòlics, productius i reproductius de la subjectivitat, així com entitats en què el control s'exerceix a partir d'una varietat de forces socials, polítiques i físiques. En el seu transcurs vital, els cossos irradien amb intensitat i alhora són susceptibles a la mal·leabilitat, depenent sempre de les decisions que prenem o els accidents amb què ens trobem.

La pulsio de l'experiència vital és el que posa en moviment els diferents projectes presentats en aquest programa, amb al·lusió al mateix acte de decidir i a la manera com les nostres vides es veuen afectades per tots els condicionants que ens envolten. De manera general, l'expressió «en lloc de» subratlla l'elecció que es fa entre diverses opcions possibles. L'experiència personal de Milagros Bedoya Valdivia com a resident temporal a Barcelona guia a *A few things I've learned* un fil de pensaments i esdeveniments sobre experiències acadèmiques i vitals, tocant temes com ara la pedagogia crítica, l'anarquisme, la intuïció, la fama i la infàmia; Arash Fayeze explora a *1+1=3* la condició «intermèdia» derivada de l'apatridia, apuntant a situacions de desplaçament d'una ubicació a una altra sense parlar-ne directament; *952,576 cm³* és un escenari fictici en el qual una piscina serveix a Fran Glez per explicar una història musical que parla de relacions personals, tecnologia i cultura pop sobre el context *millennial* en què ha crescut; *Assimilació* és una instal·lació de Gabriella Torres-Ferrer que interromp els espais publicitaris físics i digitals de La Virreina, jugant amb l'estètica i els gràfics d'anuncis dirigits que qüestionen la falsa empatia d'Internet i la il·lusió de privacitat; *Fui, Leb-muhn* i *Microondas* són tres configuracions autònomes de moviments discontinus amb què Céline Mathieu embulla un material físic tou amb la qüestió del pensament, incidint en com les ones mecàniques requereixen la presència d'un medi material per transportar la seva energia d'un lloc a un altre; Adélaïde Feriot proposa amb *Melancholia* una peça per a dos *performers* en la qual la representació de les constel·lacions boreal i austral són dibuixades sobre dos cels de seda que serveixen també de capes, enfrontant els dos cossos en un intent de resoldre un conflicte ancestral; Marina Salvo incideix amb *19,6"* - *Punto de Escucha* en la invisibilitat mediàtica, el tabú i el silenci entorn del suïcida, i proposa un espai per enunciar quelcom que no s'expressa públicament.

Els set projectes posen en acció diferents experiències vitals que, sens dubte, continuaran afectant la vida dels participants i el públic. De la mateixa manera, la plataforma curatorial BAR project és considerada un organisme cultural autònom i alhora interdependent el cos de treball del qual té en compte tant la modalitat de formats com les maneres de fer entre artistes, institucions i públics. Amb l'objectiu de desenvolupar una comprensió pluralista, vivencial i multilingüe d'aquests, el programa públic «Rather than más bien que en lloc de» és tant un exercici de col·laboració amb la institució cultural La Virreina, com una modalitat de presentació pública de projectes artístics dels participants en el programa de formació pràctica en arts visuals BAR TOOL # 2. Durant tres dies, «Rather than más bien que en lloc de» pensa i conversa amb la curadora Anna Colin entorn del que significa l'educació alternativa i el que la configura com a tal i culmina amb dos dies de *performance*, lectures, escoltes i propostes visuals que es desplacen en un programa públic en moviment en lloc de fer-ho en una exposició fixa.

ARTISTES

Milagros Bedoya (Perú) està interessada en les circumstàncies i els fenòmens que donen forma a la nostra vida pública i en com aquesta es desenvolupa. Sovint recorre a l'arquitectura i l'urbanisme com a instruments per a la recerca i l'anàlisi de les estructures de poder i relacions socials contemporànies. Milagros Bedoya és arquitecta per la Pontificia Universitat Catòlica del Perú i té un màster en Art Contemporani pel Royal College of Art de Londres. Ha format part del Centre de Recerca d'Arquitectura i Ciutat CIAC-PUCP de Lima i és membre fundadora d'HABITAR Construcció Col·lectiva, una iniciativa de recerca i acció per a la rehabilitació de l'habitatge al centre històric de Lima.

Arash Fayeze (originàriament conegut com a Faiez) és un artista interdisciplinari que treballa amb situacions en viu, fotografia i obres basades en textos. Emprant estratègies paraficcional, la seva pràctica explora els efectes psicològics del desplaçament i l'impacte de la migració en el cervell en relació amb la identitat, la memòria i el llenguatge. Fayeze ha treballat i ha exposat en llocs com el Museu Metropolità d'Art de Nova York, el Museu Quai Branly de París, el Museu Britànic de Londres, el Museu de Queens (Nova York) i l'Institut Wattis (San Francisco).

Adélaïde Feriot (París) construeix el seu treball començant amb les nocions dels temps i la percepció, i els seus corol·laris: impacte i comportament, mecanisme de visió, proximitat. Des de 2010 crea *tableaux vivants*, imatges reals en procés de realització. Amplien el temps i es recolzen en un protocol que els registra i en permet la reparació. La cera, la ceràmica, els miralls i les teles són tots els mitjans que utilitza per fixar objectes i imatges, a la recerca de fenòmens tàctils i temporals. És diplomada per l'ENSAAMA Olivier de Serres de París i per l'ENSBA de Lió.

Fran Glez Originari de Huelva i establert a Barcelona, Fran Glez comença a formar-se artísticament amb el grau en Belles Arts per la Universitat de Granada. És aleshores que comencen a interessar-li les noves línies discursives de l'art i la multidisciplinarietat

com a eix clau del seu treball, que comprèn des de la instal·lació fins a la il·lustració o la poesia. Els seus últims projectes beuen de l'estètica relacional, el situacionisme, el postinternet i el món *millennial*. Sempre té en compte el seu escriptor favorit, Fernando Pessoa, però no ha pogut mai acabar-se *El llibre del desassossec* perquè li sembla molt intens.

Céline Mathieu (Bèlgica) és artista, escriptora i intèrpret amb seu a Anvers (Bèlgica). El seu treball investiga les ments, els éssers i els artefactes del segle XXI i principalment pren la forma de prosa, objectes, assaigs i actuacions. Céline investiga enfocaments semicientífics i espirituals; està interessada en el que concebem com a «coneixement». Aprofundint en la ficció i l'abstracció per comprendre la nostra relació amb «el que creiem saber», a BAR TOOL s'endinsa en el món de la hipnosi com a mitjà per esculpir, escriure i tocar.

Marina Salvo (Astúries-Cadis) desenvolupa projectes que mostren una recerca de conscienciació sobre aspectes que puguin ser problemàtics a la nostra societat. El treball de Salvo està estretament connectat amb l'entorn social, tant polític com antropològic; li interessa com experimentem, pensem i representem els territoris tant psíquicament com físicament. Busca que els seus projectes creixin de manera col·lectiva i participativa: estableix col·laboracions amb persones en relació amb el tema d'estudi en moltes ocasions, fora dels circuits coneguts com a artístics.

Gabriella Torres-Ferrer (Puerto Rico) és artista multimèdia i investigadora. Viu i treballa entre Barcelona i Puerto Rico. El treball de Torres-Ferrer desafia els espectadors a desentranyar les seves complexes xarxes de referències literàries, artístiques i històriques, i alhora els convida a reconsiderar les seves pròpies relacions amb les obres i la cultura general que les emmarca. Consisteix principalment a subvertir les narratives hegemòniques per plantejar preguntes sobre possibles futurs, sovint abordant noves realitats, com la realitat digital que freqüentment es dona per suposada i les estructures de poder i mitjans de producció i intercanvi en l'era d'Internet.